

НАРОДЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

Художествен съвет

=====

Стенографски протокол

ПРИЕМАНЕ НА ПОСТАНОВКАТА НА

"УНИЖЕНИТЕ И ОСКЪРБЕНИТЕ"

от Ф. М. Достоевски

=====

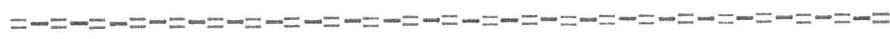
София, 11 юни 1977 година

С Б Д Б Р Ж А Н И Е :

	стр.
I. ПРИСЪСТВУВАЩИ	3
II. ОТКРИВАНЕ	
предс. здк Дико Фучеджиев	4
III. ИЗКАЗВАНИЯ	
н.а. Филип Филипов	4
н.а. Маргарита Дупаринова	5
Николай Николаев	5
Банчо Банов	6
з.а. Николина Лекова	8
здк Севелина Гьорова	9
з.а. Виолета Гиндева	11
Антония Каракостова	12
н.а. Кръстьо Мирски	13
з.а. Славка Славова	14
н.а. Филип Филипов	16
IV. ЗАКЛЮЧЕНИЕ	
предс. здк Дико Фучеджиев	19

НАРОДЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

Художествен съвет

Стенографски протокол

ПРИЕМАНЕ НА ПОСТАНОВКАТА

"УНИЖЕНИТЕ И ОСКЪРБЕНИТЕ"

от Ф. М. Достоевски

Състояло се на 11 юни 1977 година
в Заседателната зала на театъра

Начало 21.30 часа

- 0 -

ПРИСЪСТВУВАЩИ

Председател - ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ - директор на Народен театър
"Иван Вазов", здк;

Членове - Севелина ГЪОРОВА - главен драматург - здк);

Антония КАРАКОСТОВА - драматург;

Банџо Банов - драматург;

Филип Филипов - режисьор, постановчик на пиесата;

Кръстьо Мирски - режисьор, н. а.;

Сава Хашъмов - партиен секретар на театъра, за;

Николина Лекова - председател на Съюзния комитет,
з. а.)

Николай Николаев - секретар на ДКМС в театъра;
Славка Славова - актриса, з. а.;
Виолета Гиндева - актриса, з. а.;
Маргарита Дупаринова - актриса, з. а.;
Крум Табаков
Кирил Неделчев
Иван Йорданов.

- 0 -

ОТКРИВАНЕ:

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВУВАЩ - ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Другарки и другари,

Откривам заседанието на Художествения съвет при следния дневен ред:

ПРИЕМАНЕ НА ПОСТАНОВКАТА "УНИЖЕНИТЕ И ОСКЪРБЕНИТЕ"
от Ф.М.ДОСТОЕВСКИ

Има думата др. Филип Филипов, постановчик на пиесата.

ИЗКАЗВАНИЯ:

н.а. ФИЛИП ФИЛИПОВ:

С много голяма всеотдайност участваха всички: технически и художествен персонал, актьорите. Искрахме да спазим онава, което обещахме - да предадем представлението на насрочената дата. Репетициите бяха напрегнати, трябваше да се изработят много неща, но представлението и това, което търсехме сега е на вашето внимание за преценка. Но не можем да кажем, че се е получило нещо необичайно.

ПРЕДС. здк ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата др. Маргарита Дупаринова.

н. а. МАРГАРИТА ДУПАРИНОВА:

За нас е голяма радост да участвуваме в този празник за нашия театър. За др. Филипov може да се каже, че винаги е правил и сега е направил едно много театрално представление, много пълно, живо, сочно, с което показва своето всеотдайно отношение към театъра. Той прави празник от всякаква пиеса, аккaкво да кажем за такава от Достоевски. И радостен е фактът, че произведение на Достоевски е на сцената.

Изградени са богати и хубави образи, въпреки смените, които са станали с колегите. Ето например, Сава Хашъмов, когото не си спомням откога не съм гледала на сцената, представи много хубав образ. Също Васил Стойчев, когото за първи път виждам в такава голяма и интересна роля. Същото мога да кажа за Милен Атанасов, Ванча Дойчева, която е много сигурна и този път е намерила мярката. А какво да кажем за Рачко Ябанджиев, който е изваял прекрасен образ.

Едно хубаво хрумване е това, че на сцената виждаме певицата Йорданка Христова.

Цялото представление е много хубаво и заслужава похвала работата на колегите.

За декорите - намирам, че са необикновено хубави: иконата, килнатия полилей, моста - всичко е много хубаво. Същото мога да кажа за музикалното оформление, за костюмите. Хубаво е тази практика да идва хора преди встъплението.

ПРЕДС. здк ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата др. Николаев.

НИКОЛАИ НИКОЛАЕВ:

Представлението е определена сполука в работата на режисьора Филипov. Според мен, някои неща могат да бъдат отбеляза-

ни като високи постижения - това е декорът на представлението, който помага на колегите да влязат в тази невероятна атмосфера на времето. Той е много театрален и същевременно много истински; това е Сава Хашъмов; това е Рачко Ябанджиев, който е блестящ. За първи път гледам това представление и той надхвърлил себе си. Мислех, че ще се прокрадне нещо от ролята му в "Деца на слънцето", но тук той е различен.

Допадна ми работата и на Жоржета Чакърова. Това е много сложна роля, с много съвременно мислене на актрисата - нещо което у някои други колеги не е в тази степен.

Според мен, едно от появяването на монасите може да се съкрати - идва в малко повече. Също и второто минаване на затворниците.

В песента на Йорданка Христова може да се отреже един куплет и ще бъде колкото трябва. Тя е много артистична, много хубава.

За полилея - тази жица, която го държи, трябва да се облече, да се маскира. Също и този патриот, който прави чудесен ефект с файтона - да му се сложи черна манта. В третата част има една-две сцени, които трябва да съгъстят ритъма си.

Благодаря за чудесното представление!

БАНЧО БАНОВ:

Представлението носи преди всичко атмосферата на големия си автор, с този голям прелом в една голяма дълбина на човешкото съзнание, с тази вътрешна трагедия. Дори ако искате с тази причудливост и в това литературно прочитане на един такъв гений като Достоевски аз виждам най-вече големите качества на представлението. Особено в първите две картини ние виждаме цялата пъстрота на живота с неговата сложност, с неговата неочакваност,

на ситуации, дори ако искате с един по-тромъв език, характерен за Достоевски, но носещ първичната сила на чувствата.

Великолепно е намерена и желязната завеса отпред, която действа дори с това свое движение като един мрачен символ на човешката душа, която напразно се опитва да отвори тези решетки и да намери истината.

Казах истината – това е един лейтмотив в представлението, че всеки от героите иска да бъде човек, да запази нравствените си достойнства. Дори в това желание на княза да унижи писателя и което е намерено от автора и режисьора, тук иска да говори истината за себе си пред света.

В първите две действия течението на целия театрален живот върви с един великолепен ритъм, с едно блестящо майсторство и от страна на режисьора, и от страна на актьорите. Само в сцената с Бубнова ми се струва, че има леко педалиране на великолепната Бахчеванова. Също и у Антон Радичев, който също така излиза един градус повече от реалността, която в другите герои е намерена. Тези неща в следващите репетиции ще се изчистят и ние сме събрали да оценим едно такова високопрофесионално и празнично представление и да кажем това, което мислим, че може да се усъвършенствува още.

В много трудната роля на Наташа Ванча Дойчева прави много интересни неща, но ми се струва, че на много места вече минава в прекалено разкриване на състоянието, а не на действието. Това се отразява на силата на внушението.

Като харесвам финала на първата и втората част ми се струва, че подобен финал трябва да им и на цялото представление. Според мен. финалът на цялото представление идва много бързо и неочаквано. Разказът не предполага такава неочакваност, такава рязкост.

Струва ми се, че в изключителното постижение на Жоржета Чакърова в началото нещо не достига в последния ѝ разказ. Изключителен текст, много труден – може би тук има монети на горчивина и дали тя осъзнава това, че е използвана, дали наивността трябва да действа тук – не мога да кажа, но в този разказ има един момент на театрална разказвателност, а не на емоционално отношение.

Също нещо не достига в сцената с княза и Иван Петрович – може би поради недостатъчния брой репетиции.

Изумителни са постиженията на Рачко Ябанджиев и Сава Хашъмов.

В цялостното решение на представлението е проведена тази висока поетичност у автора, която се допълва и от декора. Представлението грабва зрителя. Видяхте отношението на тази публика и съм сигурен, че това представление ще бъде един от големите празници на нашия театър – едно представление, което ще събира публиката и е още една победа в творческия път на нашия известен и богат с победи режисьор Филипков.

ПРЕДС. здк ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата др. Лекова.

з.а. НИКОЛИНА ЛЕКОВА:

Присъединявам се към мнението, че това е много силно представление. Отначало ми се струваше, че драматизацията е много илюстративна и имах опасения доколко ще се избегне. Видяното днес доказва колко е била трудна задачата на режисьора и актьорите да преодолеят тази илюстративност и да съумеят да направят едно вълнуващо представление с цялото многообразие на богатия и сложен автор.

Споделям общото впечатление за успехите на Сава Хашъмов,

Рачко Ябанджиев, Жоржета Чакърова и на по-малките епизодични роли. Смятам, че няма пропуски в актьорското майсторство на всички, което е важно за цялостното звучене на представлението.

Според мен, масовите сцени в монасите и затворниците, особено след сцената у Наташа, са излишни. Това като че ли пречи на Раев.

По отношение на музиката - на места с тази илюстративност към състоянието на актьорите ги подвежда да играят вяло. Ако я няма би звучало по-силно.

Всички сме във възторг от декорите - действително много силно звучи. Също и костюмите са добри.

ПРЕДС. злк ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата др. Севелина Гъророва.

злк СЕВЕЛИНА ГЪОРОВА:

Намирам, че ние се срещаме с едно представление, което ще затвърди успехите на нашия театър, ще бъде голям празник за нас и е от голямо значение, тъй като след откриването на театъра това е първата голяма класация, която правим. Много е важно в това голямо представление да разкрием богатството и силата на Народния театър. Това е постигнато в много голяма степен.

Филипов е верен на своите творчески възможности да предаде едно представление с целия драматизъм и трагизъм на епохата. и автора, както и епическото дихание на тази атмосфера. В тази ранна творба на Достоевски виждаме целия негов свят, тя е и биографична. Затова, може би, сцената на разстрела има голямо значение, тъй като отразява състоянието на автора. Оттук и такъв изключителен динамизъм в представлението и тази голяма съдържателност в предаването на трагизма и лирическото, което е голямо достойнство на творческата палитра на Филипов.

Актьорите играят пестеливо, с голяма дълбочина и сила на творческото превъплъщение. Скоро гледах "Дачници" - представление на един уважаван режисьор, който има философско виждане, но представлението хладнее. Ще успеем ли да създадем богатата жизнена основа на образа, който е в сърцевината на всеки успех. Това е вечното, което даде Народният театър на нашето драматическо изкуство, тази богата жизнена основа на характера, тази стихия на характера, на основата на която се прави по-нататък и поетичното и философско внушение. Затова актьорите се превъплъщават и са различни.

Сава Хашъмов е невероятен и нов - не можех да си представя, че той може да играе Альоша.

Жоржета Чакърова е прекрасна в своя сдържан трагизъм. За последната сцена ще вляза в противоречие с Банчо Банов - когато иска да избяга от дома и сцената със завещанието, която тя плаща с цената на живота си - много хубаво е намерена целта, която тя внесе в разказа си, когато тегли Ихменев за панталона. Тя постига голяма убедителност с тази детска впечатлителност.

Ванча Дойчева е много сдържана и овладяна в трагизма си.

Рачко Ябанджиев е великолепен в тази роля.

Трябва да се обърне внимание на Воденичаров, който в някои моменти натежава, особено до Таня Масалитинова, която плува в тези образи.

Разбирам цялата сложност за Васил Стойчев - необходимо е повече хумор и ирония на образа. На някои места е по-статичен.

В много ярка светлина се показва Иван Раев, който гастролира при нас, но създава много верен образ и е силен в изразните средства. Опасно е да бъде описателен, разказвателен. Гледали сме Иван Петрович на сцената - той е човек, който преслед-

ва определена жизнена задача, не да изучава живота, а да помогне за спасението, за избавлението на тези хора, които безкрайно обича и с чиято лична съдба е свързан. Това е голям успех за Руев.

Присъединявам се към това Филипков по-деликатно да въведе тази сцена на разстрела и да не я повтори, така представлението ще спечели.

ПРЕДС. з.к ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата др. Гиндева.

з.а. ВИОЛЕТА ГИНДЕВА:

Представлението, което гледахме носи белезите на всички представления на др. Филипков: мащабност и внушителност. Не съм изненадана от художественото оформление, нито от костюмите, които очаквах да бъдат такива.

Искам да отбележа брилянтното изпълнение на Чакърова, което ме радва и направи силно впечатление на представлението. До нея трябва да наредя Сава Хашъмов, Рачко Ябанджиев, Иван Раев, който се справи с тази безкрайно трудна роля. Не му завиждам за задачата, която има като актьор. Попречи му това прекъсване.

Свидетели сме на едно много добро постижение от актьорска гледна точка. Но искам да споделя някои неща, които ме дразнеха в представлението. Не говоря персонално за певицата - която и да беше от известните имена щеше да даде същото участие. Когато я гледах си спомних за участието ѝ в телевизионните филми. Жал ми стана за Васил Стойчев, ролята му олекна. Смущаваше ме и това, че е пяла в цирка и този епизод ми олекна. Може би ще е по-добре, ако певицата не е толкова популярна.

Струва ми се, че сцената у Бубнова не е добре, като че ли епизодите не са залепени един с друг. Също циганския ансамбъл -

стоят и чекат реда си. Да им се намери друга задача докато им дойде ред да пеят.

Може да се помисли и по групата затворници, които водят на разстрел.

ПРЕДС. злк ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата Антония Каракостова.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА:

Много рано напуснах работата си по тази постановка, но искам да изразя задоволството и радостта си от резултатите, с които имах възможност тази вечер да се запозная. Особено оценявам голямата заслуга на др. Филипov за гражданското прозвучаване на този спектакъл и за почитта към Достоевски, който толкова дълго време отсъствува от репертоара на театъра.

Подкупва ме разширяването на гриниците на лиричното, многото философски и граждански обобщения, едва ли не космически и тази тема на писателя, на епохата - унижението на човека, разгърнато в по-широк фон.

Представлението не е загубило от художествената си стойност и същност, въпреки че от него излязоха първите сили на театъра. Трябва да бъдат admirирани хората, които работят в момента и защитават режисьорски и авторски позиции. Поздравявам Иван Раев за много тежката роля, която в негово изпълнение не е резоньорство, не е скована. Тя е биографична за Достоевски.

Поздравявам и Сера Хашъмов за ролята му - един образ, който във всички представленияй-наши и чужди - е бил една от най-големите въпросителни като тълкувание и режисьорско постижение. Това е роля, в която са се проваляли много хора. При него тя е подкупващо защитена.

Великолепни са и Рачко Ябанджиев, Жоржета Чакърова, Та-

ня Масалитинова, Васил Стойчев, Воденичаров, които правят голям скок.

Декорът е чудесен. Имам конкретна бележка по него - много е обобщен, много философски, много изчистен. Мисля, че в стаята на Иван Петрович има твърде много предмети. Шареното одеало е един битовизъм, който нараства към втората част на представлението, особено при сцената с Маслобоев - разводнява нещата и вниманието. Също и в стаята на Ихменев някои неща не трябва да ги има, за да има по-добър интериор, в който се разгръщат тези страсти. Например, шкафът е излишен и натежава в дясната половина на сцената.

ПРЕДС. злк ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата Кръстьо Мирски.

н.а. КРЪСТЪО МИРСКИ:

Напълно съм съгласен с високата оценка, която се даде на представлението. То е последователно решено, както винаги при Филипов, много богато, ярко, заангажира, увлича, дължината му е нормална. Винаги са ме обвинявали, че правя дълги представления. Важното е, че представлението не доскучава и до последния момент човек гледа с голямо увлечение и затаен дъх.

Постижение имат и режисьор, и актьори. Като че ли това представление идва да ни напомни колко е правилно, когато Народният театър поставя значителни класически произведения. Това не е най-хубавото от Достоевски, но е важно нашите артисти, които са талентливи, да имат сериозен материал, от който да направят нещо.

За всеки миг от представлението имам свое виждане и затова няма да навлизам в подробности относно това, което видях, тъй като е много силно и убедително. Но искам да кажа само това,

че представлението би спечелило повече, ако има по-малко барок в неговото решение – тези звуци, тропот на приближаващи и отдаляващи се коне, музиката, която се чува при по-силните моменти. Също певицата е излишна, защо трябва да пее в този клуб.

Цялото звуково оформление и всички тези сцени с мименса не ми се виждат толкова необходими, а ако не могат да се променят, да се намалят. Сцената у Бубнова също може да се намали, да се даде по-сдържано, без да бъде по-малко театрална. Искам да кажа ситуацията да запази тази яркост в художественото решение. Но това са неща, които явно изхождат от един друг поглед за представлението. Солидаризирам се с всички хубави думи, които се казаха за участниците в представлението.

Това представление сериозен успех за нашия театър и смятам, че така ще го оцени и публиката и критиката.

ПРЕДС: здк ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата др. Славка Славова.

з.а. СЛАВКА СЛАВОВА:

За разчитането на пиесата няма да говоря, защото Филипов така поставя винаги своите пиеси. В неговите пиеси винаги има една преповдигнатост, която ми се струва, че тук, при Достоевски, не върви. И там, където я няма у изпълнителите, печелят и са много добри. Например, Жоржета Чакърова и Рачко Ябанджиев. Според мен така трябва да се изиграе и да се разчете цялото представление, но това е лично виждане, схващане и разбиране.

Всички сме развълнувани от това представление и мисля, че главната заслуга е на Достоевски. И когато в началото влязох и седнах в салона, когато настъпи тишина при този разкошен декор за който поздравявам художниците, предвкусих особено голямо удо-

волствие, че ще гледам и слушам Достоевски. А когато започна представлението, всичко беше като притурка: музикални илюстрации, шумове, карети, балет - толкова ми беше излишно. И ако забелязахте там, където оставаше чиста сцена, където заговореха само артистите и се чуваше само текста на Достоевски, там публиката замираще. Оттам идваше голямото вълнение. Представлението ще спечели много, ако се очисти от тези музикални прибавки, които са и неудачни, защото този валс е от "Маскарад" и непрекъснато напомня за "Маскарад", а "Солнце всъщност и залязва" непрекъснато напомня "На дне". Не може да се оформи музикално така едно представление.

Йорданка Христова е чудесна естрадна певица и е артистична, но тя няма място на сцената на Народния театър и то при Достоевски. В пиеса като "Големанов" може да се пусне, но тук при Достоевски, не. Това ще бъде една атракция и няма да се учудя, ако някой ден изпее на бис втора песен. По-добре да пее една актриса, макар и не толкова добре, но ще го направи по-артистично. Сега тя се изсмя в пълен разрез с всички колеги, които са сцената и с името на автора. На писателския форум Евтушенко казал мисъл на Ленин, че хората се делят на три категории: първата, която е прочела "Братя Карамазови", втората, която ще я прочете, третата, която никога няма да я прочете. Евтушенко прибавил още една група - това е тази категория, която ще види "Братя Карамазови" на телевизията между две естрадни песни.

На нещо такова ми лъхна идеята за Йорданка Христова на нашата сцена.

Възхитена съм от постижението на Жоржета Чакърова на сцената, също Рачко Ябанджиев и Сава Хашъмов. Така трябва да се говори и играе Достоевски. При представлението това непременно ще вълнува и ще има дълъг живот.

От тази постановка трябва да си вземе поука как да оставим всички слаби пиеси и да се играят само такива неща на нашата сцена.

ПРЕДС. здк ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата Филип Филипов.

н.а. ФИЛИП ФИЛИПОВ:

Мен ми е интересно и много се вълнувах като слушах съображенията на колегите с искреното им желание да помогнат на всички в тази постановка. Много внимателно се вслушах във всички съображения и повечето от тях са в унисон с това, което сме търсили и е предмет на тяхните съображения, мисли и изказвания.

Много от това, което беше казано като препоръка, ще бъде взето под внимание и ще се помъча в следващите репетиции да го внеса. Не мога да се откажа от оная граждански съвест на Достоевски, но човека, който сам е бил на каторга, който е преживял всичко това и ще го вплета в представлението с една по-голяма художествена сила. Хорът репетираше за каторжниците, които не са вплетени органически с това, което видяхте. Не мога да се откажа и от тази атмосфера на Русия и Петербург, от камбаните, от това песнопение, за което говори Достоевски, но с по-голям вкус и по-малко по обем ще се помъча да го направя.

Ще направя опит да вплета Йорданка Христова, която не е пяла досега. В предишните постановки пееше Виргиния Попова. Струва ми се, че по-впечатляващо е името, отколкото пеенето. И точно в тези клубове, както са описани от Толстой и Достоевски, са пели тези цигански песни. За това княз Валковски сам говори какво той обича, в какво се вплита, за какво му трябва връзки и пари. С по-голяма тънкота и с два куплета ще се помъча да го осъществя.

Съображенията, които се изказаха са справедливи и искат

своята художествена стойност и мярка. Имаме още три представления и ще репетираме. Още на следващото представление, ако дойдете, ще видите коригирани тези неща.

Друг един момент - с трупата на Народния театър, където има блестящи артисти, биха могли да се направят не само класически произведения, но и по-съвременни и по-слаби пиеси с по-оскъден драматургически материал да се достига по-голямо постижение.

Артистите работиха с голямо увлечение и справедливо отбелязват техния ръст и техните неочаквани постижения. На първо място слагам Рачко Ябанджиев и Саво Хашъмов, който играе с една изумителна тънкост. И когато настоях той да остане на тази роля, той разбра защо съм настоявал. Вярвах в този резултат, който постигна актьорът.

Радвам се и за думите, казани по адрес на Жоржета Чакърова, която блестящо изнесе една такава сложна и трудна задача, която разкрива образа, даден от Достоевски.

Доволен съм и от участието на Иван Раев, който е едно изключително наше завоевание, вплете се в този ансамбъл; който не само го прие в себе си, но му помагаше до последния миг.

За келнера - трябва актьор да играе. Също за певицата - говорихме помежду си за една-две актриси да пеят, но не се спряхме на това. Защищавам Йорданка Христова, която е много артистична. Тя не би ви дразнила, ако не беше участието ѝ в цирка и телевизията. Ще се помъча да съкратя един от куплетите ѝ.

Ще взема под внимание всички бележи по музикалния съпровод, ще съкратим тези карети. Ще обмислим с авторите на представлението. Има една метафора, една алегория и затова е дадена каретата там.

Накрая искам да отбележа, че ми е много приятно да работя

с артистите от Народния театър. Те постигнаха тези резултати благодарение на своя талант и трудолюбие.

Искам да благодаря на съавторите на представлението, на първо място на моите двама приятели, с които работя напоследък. Те могат да работят и с други режисьори в този театър, те са талантливи и могат да се срещат по-често в представленията на Народния театър.

Изказвам също благодарност на Мария Трендафилова, която ни спаси с блестящия си талант да създава костюми, тази най-важна част за самочувствието на актьора.

Благодарност изказвам и на директора, който ме разбра и е помагал да стигнем до този ден, в който представлението ми на много ритмично.

Трябва да спомена и за нашия помощник-режисьор, която прояви художествен вкус при ръководството на това много художествено представление в неговото динамично движение: движение на колите, на повикване и вмъкване на актьорите.

Много от казаното го възприемам и ще го взема под внимание най-добросъвестно, както съм правил в такива случаи, защото съображеният тук са на хора, които знаят тези неща и желаят те да станат по-добре. Тук няма противоречия.

Благодаря на Кръстьо Мирски за това, което той каза за представлението, както и аз, когато говоря за неговите представления изхождам от логиката, с която той ги изгражда.

Благодаря и на литературното бюро, особено на Антония Каракостова, която участва дейно и на Банчо Банов, който ми даваше хубави съвети.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ:

ПРЕДС. здк ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Когато гледахме макета и проектите за докер и юстюми имахме чувството, че пристъпваме правилно към тази атмосфера, която трябва да се търси при пресъздаването на "Унижените и оскъргбените" от Достоевски", на унижението в литературата на Достоевски. Това е първото впечатление, което имам.

Според мен, ние приключваме нашия сезон с едно високо постижение, което е резултат на творческия труд на всички участвуващи в него и преди всичко на творческия труд на Филип Филипов, който показва високо професионално майсторство и умение да създава едно мащабно представление, достойно за сцената на "Народния театър" "Иван Вазов".

Много ме зарадва играта и високите творчески постижения на актьорския състав. Искам да отбележа като успех присъствието на Иван Раев. Смятам, че той е много сполучен в тази роля като актьор, за което заслуга има и Филипов. Приятно е, че даваме възможност на един гастролър да се покаже в своята най-добра страна на сцената на Народния театър.

Великолепни са постиженията и на Сава Хашъмов, за което се радваме. Това е най-забележителната роля, която той осъществи на много високо равнище.

Специално изказвам похвала на Рачко Ябанджиев, на Жоржета Чакърова.

Направени бяха доста бележки относно различните сцени. Смятам, че нещата не са още наместени в детайли. В масовката, когато дърпат Архипов присъстващите стоят малко настрана. Също когато Разговарят Иван Петрович и Маслобоев трябва да се

синхронизират с другите на сцената. Това е въпрос на синхронизация и дообработка.

Смятам, че ние можем да бъдем доволни, че завършваме сезона с една такава постановка, с едно такова постижение и съм сигурен, че ние ще имаме успех сред публиката и благодарността ѝ за пресъздаването на едно от големите произведения на Достоевски, на една голяма класическа пиеса.

Благодаря на всички, които участваха в осъществяването на тази постановка.

На добър час!

Закривам заседанието на Художествения съвет.

(Край 22.25 часа)

Стенографф:
/Р. Райчев/

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВУВАЩ:

/здж Д. Фучеджиев/